

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 4. De usu notitiæ ex Confessione illico ob gubernationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

peccatum confessum; atque hoc sufficiere ad indirectam revelationem constat ex dictis *sup. n. 192.* Ad tertium Resp. quod ex fuga Confessarii latrones immediate cognosant, eam fieri propter suam machinationem mortis; & quia vident eam non potuisse ipsis aliunde innotuisse, colligunt aliquem ex complicibus in Confessione indicasse; ergo per fugam vel aliam similem actionem Confessarii non tantum indicatur latronibus, Confessionem esse factam à complice; sed etiam & præcipue ipsum peccatum, ab eo & illis commissum per voluntatem occidenti. *Lug. l.c. n. 113.* Ad quartum Resp. Pœnitentem utique graviter pudefieri, si sua peccata ipsis, vel aliis extra Confessionem sine expressa ejus licentia aliquo modo indicentur; in ultimo autem casu etiam periculum vitæ illi imminere. Neque color, prætextus, aut causa aliqua quæ sita juvare potest, si adhuc vel pœnitens, vel alii rationabiliter suspicari possint, causam esse tantum propter peccatum, ex sola Confessione notum, quæ sitam. Vide *inf. n. 255.*

§. IV.

*De usu notitia ex Confessione illico
ob gubernationem.*

254. V. Illicitum est , ut superior regularis ob peccata subditorum , ex sola eorum Confessione nota , statuat novas aliquas leges & regulas , aut faciat novum aliquem casum reservatum , etiam secluso omni revelationis periculo . Negant hoc quidem aliqui apud Fag. cit. lib. 6. cap. 2. n. 3. & ipse illis consentit cap. 3. n. 1. Sed est contra Decretum Cle-

mentis VIII. *sup. n. 245.* relatum, quo
prohibetur, ne superiores notiā, quam
de aliorum peccatis in Confessione ha-
buerunt, ad exteriorem gubernationem
utantur. Leges autem dispositivas & re-
servativas condere est actus gubernatio-
nis externæ.

Unde etiam, seclusa omni revelatione
adhuc illicitum puto, ut superior regulis
ob peccatum subdit, ex sola Confessione
notum, sine ejus licentia jubeat fores
obstrui, sibi visiter locum delicti, vel
alia similia faciat, de quibus *sup. n. 250.*
quia talia ad gubernationem externam
spectant. Neque dicas cum Tamb. de
conf. lib. 5. cap. 6. §. 2. n. 9. Decretum Cle-
mentinum intelligi tantum de gube-
natione *personarum*, & quidem *singularum*,
adeoque non de dispositione rerum,
nec de gubernatione *communitatis* per
leges. Nam Suar. Tan. Lugo. Dicast. &
alii unanimiter volunt, Decretum Ponti-
ficii, quia generaliter loquitur, esse etiam
generaliter, & sine ulla limitatione intelli-
gendum.

255. VI. Itaque universum illicitum
est propter peccatum ex sola Confessio-
ne notum facere aut agere quidquam,
quod penitenti incommodum aliquod
aut molestiam creare potest; quamvis
cum tali colore & praetextu fiant, ut nul-
lum subsit revelandi sigilli periculum, &
ita clam atque occulte, ut nemo adver-
tere possit. Ratio constat ex dictis *sap.*
n. 244. & seq. quia si fideles sciant, in
ipsorum incommodum posse Confessa-
rium aliquando licet uti notiū Confes-
sionis extra eam, redditur hoc ipso Sa-
cermentum Pœnitentiae ipsis odiosum ab
eoque valde absterrentur, ergo sigillum,
quod

quod prohibet hoc consequens, prohibet etiam illud antecedens, hoc est, usum notitiae Confessionis extra eam in aliquod incommodum pœnitentis sine ejus licentia, etiamsi nulla prorsus interveniat Relatio sigilli.

Quapropter etiam illicitum est, ut Confessorius de aliqua re, quam simulat se aliunde scire, verè tamen ex sola notitia Confessionis habet, moneat Superiorem, Episcopum, vel quemvis alium, eumque moveat ad ageundum vel omittendum aliquid in damnum vel incommodum quoddam pœnitentis. *Di-cast. n. 164.*

Neque quidquam valet, quod pœnitenti non fiat injuria, siid, quod ex notitia Confessionis sit, sit gratuitum & prorsus liberalis voluntatis; vel ille ad id ob suam indignitatem nullum habeat Jus. Nam resolutio nostra non fundatur in sola injuria pœnitentis, sed in injuria, seu irreverentia Sacramenti, quod redderetur fidelibus odiosum, si cum eorum incommodo licite possent Confessarii ex sola Confessionis notitia aliquid agere aut omittere. *Fag. cit. lib. 6. cap. 3. n. 12.*

§. V.

De parvitate materia in usu notitiae ex Confessione.

256. Quæres. An in illico usu notitiae Confessionis detur parvitas materiae, ob quam possit quandoque esse tantum peccatum veniale? Resp. in usu, qui sit cum directa vel indirecta sigilli revelatione, non dari parvitatem materiae, ut constat ex dictis *sup. n. 188.* In illo autem usu, qui sit tantum cum incommodo aliquo

quo pœnitentis, vult Gobat *tr. 7. n. 884.* dari parvitatem materiae; idque probat in primis ex suppositione aliquarum sententiarum, Sed cum' eas & ipse & alii communiter improbent, nihil ex iis solidè deducitur. Deinde putat usum illicitum notitiae non semper repugnare graviter fini legis, hoc est, non semper reddere Sacramentum fidelibus graviter odiosum & onerosum; quia potest Confessorius quandoque uti notitiâ Confessionis cum incommodo quidem pœnitentis, sed tam levi, ut propterea nec pœnitens, nec ullus alius absterreat à Confessione. Sed hoc argumentandi modo probari etiam posset, dari in sigillo, ejusque obligatione parvitatem materiae, ut consideranti patebit.

Judico itaque, illum etiam illicitum notitiae Confessionis usum, qui sit sine omni revelatione sigilli, continere duplē malitiam; quarum una sit contra Justitiam, Charitatem vel saltem Fidelitatem, quia pœnitentem damno, incommodo, vel molestia afficit; altera autem sit contra Religionem & reverentiam Sacramenti, quia reddit illud fidelibus odiosum, sicut *sup. n. 186.* dixi de violatione sigilli. Quoad priorem malitiam dari in usu, de quo agimus, parvitatem materiae, concedo; idque patet ex obviis exemplis. Quoad posteriorem autem nego. Cum enim confessarii, sicut alii, vel ex simplicitate, vel ex ignorantia, passione &c. facillimè possint habere pro levi incommodo pœnitentis, quod tamen revera est ipsi valde grave, hoc ipso jam usus notitiae cum levi incommodo est admodum periculosus; ergo jam est aptus & sufficiens, ut fideles valde absterreat à Sa-